



P 7 5 6 3 0 8 1 4

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE**

10000 Zagreb, Ul. grada Vukovara 78, P.P. 1034
Telefon: 61 06 111, Telefax: 61 09 201

**KLASA: 053-01/13-01/14
URBROJ: 525-10/0246-13-4
Zagreb, 15. veljače 2013. godine**

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PREDMET: Zastupničko pitanje dr.sc. Mirele Holy u vezi s obvezom cijepljenja pasa protiv bjesnoće u Republici Hrvatskoj
-odgovor, daje se**

Veza: KLASA: 021-12/13-01/31, URBROJ: 50301-01/18-12-2, DATUM: 08. veljače 2013.

Poštovani,

Vezano za zastupničko pitanje dr.sc. Mirele Holy u vezi obveznog cijepljenja pasa protiv bjesnoće u Republici Hrvatskoj temeljeno na upitu gđe Tatjane Braškić iz Malog Lošinja, navodim slijedeće:

Bjesnoća je virusna zarazna bolest, opasná zoonoza od koje obolijevaju domaće i divlje životinje te ljudi. Na području Republike Hrvatske prisutan je silvatični oblik bjesnoće. Oboljelu populaciju najvećim dijelom čine divlje životinje, primarno crvene lisice (*Vulpes vulpes*) koje se smatraju najvažnijim rezervoarom i vektorom bjesnoće. U domaćih životinja bjesnoća se javlja redovito kao posljedica kontakta s oboljelom divljom životinjom.

Bjesnoća je potvrđena na području cijele zemlje, a najveća učestalost pojave bolesti zabilježena je na području Zagrebačke, Krapinsko-zagorske, Sisačko-moslavačke, Karlovačke, Koprivničko-križevačke, Bjelovarsko-bilogorske i Splitsko-dalmatinske županije te na području grada Zagreba.

Bolest se na ljude se prenosi izravnim kontaktom sa zaraženom životinjom, neizlječiva je te u slučaju nepravovremene reakcije (nemogućnost provedbe brzog i cijelovitog epidemiološkog istraživanja bolesti, te ukoliko je potrebno i primanja posteskopozicijske antirabične zaštite) završava smrtno.

Vjerojatnost ekspozicije čovjeka virusu bjesnoće izravno je povezana sa stupnjem i blizinom inficiranih životinja naseljima. Zbog zajedničkog suživota sa životnjama nagli porast broja slučajeva bjesnoće u mačaka i pasa predstavlja značajnu i trajnu prijetnju za zdravlje ljudi u ruralnim i gradskim sredinama, kao i onim skupinama ljudi koji su profesionalno ili na drugi način izloženi riziku kontakta s bijesnim životnjama (npr. veterinari, lovci). Negativna epidemiološka situacija u odnosu na bjesnoću odražava se i na cijelokupnu socijalno-ekonomsku sliku Hrvatske.

Godišnje se u prosjeku laboratorijski na bjesnoću pretraži više od 5000 uzoraka podrijetlom od domaćih i divljih životinja, od čega 17% bude pozitivno. U razdoblju od 1999. do 2006. prosječan broj potvrđenih slučajeva bjesnoće u životinja iznosio je 450-550 slučajeva godišnje, dok je tijekom 2007. do 2010. zabilježen porast broja pozitivnih slučajeva u divljih i domaćih na 800 godišnje.

Od domaćih životinja najveći broj oboljelih u našoj zemlji čine mačke i psi zbog izravne izloženosti kontaktu s lisicama (ulazak lische u dvorišta, lov, parkovi, dnevna migracija) te nepoštivanja, od strane vlasnika, zakonskih odredbi o preventivnom cijepljenju ljubimaca (pasa).

U Republici Hrvatskoj mjera kontrole bjesnoće cijepljenjem pasa provodi se sukladno epidemiološkoj situaciji bolesti u zemlji, poštujući najnovije znanstvene spoznaje o bolesti i preporuke mjerodavnih svjetskih organizacija za zdravlje ljudi (WHO) i životinja (OIE), te se učestalost potrebnog cijepljenja određuje sukladno riziku koji bjesnoća predstavlja za zdravlje domaćih životinja i ljudi.

S obzirom na činjenicu da je bjesnoća endemska bolest u Hrvatskoj, izrazito nepovoljnu epidemiološku sliku bolesti i veliki broj potvrđenih slučajeva u domaćih i divljih životinja te visoki rizik za zdravlje ljudi i domaćih životinja, u svrhu sprječavanja širenje bjesnoće i zaštite zdravlja ljudi i životinja, sukladno Zakonu o veterinarstvu („Narodne novine“, broj 41/07 i 55/11) te odredbama iz Pravilnika o mjerama za suzbijanje i iskorjenjivanje bjesnoće kod životinja (NN 32/00), ministar poljoprivrede Naredbom o mjerama zaštite životinja od zaraznih i nametničkih bolesti i njihovom financiranju u 2013. godini („Narodne novine“, broj 3/13) propisuje obvezno cijepljenje svih pasa starijih od tri mjeseca na području zemlje jednom godišnje.

Zemlje Europske Unije (npr. Slovenija) koje dugi niz godina provode programe iskorjenjivanja bjesnoće te koje imaju sporadičnu pojavu bjesnoće, bez obzira na proizvodjačke karakteristike cjepiva, i dalje provode obvezno cijepljenje pasa jedan puta godišnje. Samo zemlje koje su bjesnoću u potpunosti iskorijenile i postigle status slobodne od bjesnoće (npr. Njemačka, Francuska) dozvolile su da se cijepljenje pasa provodi u dvogodišnjem ili trogodišnjem razdoblju. Prosječan broj pasa koji se godišnje cijepe protiv bjesnoće u Hrvatskoj iznosi 350 000 tisuća te do sada nije zaprimili niti jednu prijavu o nuspojavama uzrokovanim cijepljenjem.

Ministarstvo poljoprivrede-Uprava veterinarstva započela je 2011. godine provedbu oralne vakcinacije lisica kao jedinu mjeru kojom se dokazano učinkovito i pouzdano može iskorijeniti bjesnoća u divljih životinja (rezervoar bolesti). Predmetnom mjerom provodi se cijepljenje populacije lisica dva puta godišnje na području cijele zemlje, a rezultat iste očituje se u iskorjenjivanju bolesti nakon prosječno pet do sedam godina uzastopne provedbe cijepljenja. U prilog navedenom ide i činjenica da je u dvije godine provedbe ovoga programa broj potvrđenih slučajeva bjesnoće u divljih i domaćih životinja smanjen za preko 50% (podatci dostupni na www.veterinarstvo.hr). Cilj oralne vakcinacije je iskorjenjivanje bjesnoće u Hrvatskoj i postizanje statusa zemlje slobodne od te bolesti. Postizanjem statusa zemlje slobodne od bjesnoće ostvariti će se svi veterinarsko-zdravstveni uvjeti potrebni za korigiranje mjera kontrole bjesnoće u populaciji domaćih životinja, odnosno mjera kontrole bolesti cijepljenjem pasa modificirati će se sukladno epidemiološkoj situaciji.

Također, ovim putem želim Vas informirati kako je Ministarstvo poljoprivrede - Uprava veterinarstva zaprimila elektronskim putem na mail adresu DG_OFFICE.MPS.HR, 07. siječnja 2013. godine upit gđe Tatjane Braškić o rokovima propisanog obveznog cijepljenja pasa protiv bjesnoće u Republici Hrvatskoj (Prilog 1).

Sukladno zahtjevu, a temeljem važećih zakonskih propisa i pravila struke, Uprava veterinarstva dostavila je gosp. Braškić 25. siječnja 2013. odgovor na postavljeni upit (Prilog 2.).

S poštovanjem,



Prilog:

1. Upit gđe. Tatjane Braškić o rokovima propisanog obveznog cijepljenja pasa protiv bjesnoće u Republici Hrvatskoj zaprimljen elektronskim putem na mail adresu DG_OFFICE.MPS.HR;
2. Odgovor Ministarstva poljoprivrede –Uprave veterinarske



P / 5 6 1 3 8 3 6

REPUBLIKA HRVATSKA

MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE
UPRAVA VETERINARSTVA

10000 Zagreb, Ul. grada Vukovara 78, P.P. 1034
Telefon: 61 06 111, Telefax: 61 09 201

KLASA: 053-01/13-01/14

URBROJ: 525-10/0246-13-2

Zagreb, 25. siječnja 2013. godine

n/p gđa. Tatjana Braškić

PREDMET: *Cijepljenje pasa protiv bjesnoće u Republici Hrvatskoj
-odgovor na upit, daje se*

Veza: Vaš upit dostavljen elektronskim putem na DG_OFFICE.MPS.HR od 07. siječnja 2013. godine

Poštovana,

Vezano na Vaš upit dostavljen elektronskim putem na DG_OFFICE.MPS.HR o obvezi godišnjeg cijepljenja pasa protiv bjesnoće u Republici Hrvatskoj navodim sljedeće:

Bjesnoća je virusna zarazna bolest, opasna zoonoza od koje obolijevaju domaće i divlje životinje te ljudi. Na području Republike Hrvatske prisutan je silvatični oblik bjesnoće. Oboljelu populaciju najvećim dijelom čine divlje životinje, primarno crvene lisice (*Vulpes vulpes*), koje se smatraju najvažnijim rezervoarom i vektorom bjesnoće. U domaćih životinja bjesnoća se javlja redovito kao posljedica kontakta s oboljelom divljom životinjom.

Bjesnoća je potvrđena na području cijele zemlje, a najveća učestalost pojave bolesti zabilježena je na području Zagrebačke, Krapinsko-zagorske, Sisačko-moslavačke, Karlovačke, Koprivničko-križevačke, Bjelovarsko-bilogorske i Splitsko-dalmatinske županije te na području grada Zagreba.

Bjesnoća je zoonoza i na ljude se prenosi izravnim kontaktom sa zaraženom životinjom. Bolest je neizlječiva te u slučaju nepravovremene reakcije (nemogućnost provedbe brzog i cjelovitog epidemiološkog istraživanja bolesti, te ukoliko je potrebno i primanja posteskopozicijske antirabične zaštite ljudi) završava smrtno.

Vjerovatnost ekspozicije čovjeka virusu bjesnoće izravno je povezana sa stupnjem i blizinom inficiranih životinja s ljudskim naseljima. Zbog zajedničkog suživota sa životnjama nagli porast broja slučajeva bjesnoće u mačaka i pasa predstavlja značajnu i trajnu prijetnju za zdravlje ljudi u ruralnim i gradskim sredinama, kao i onim skupinama ljudi koji su profesionalno ili na drugi način izloženi riziku kontakta s bijesnim životnjama (npr. veterinari, lovci). Negativna epidemiološka situacija u odnosu na bjesnocu odražava se i na cijelokupnu socijalno-ekonomsku sliku Hrvatske.

Godišnje se u prosjeku laboratorijski na bjesnoću pretraži preko 5000 uzoraka podrijetlom od domaćih i divljih životinja, od čega 17% bude pozitivnih.

U razdoblju od 1999. do 2006. prosječan broj potvrđenih slučajeva bjesnoće u životinja iznosi je 450-550 slučajeva godišnje, dok je tijekom 2007. do 2010. zabilježen porast broja pozitivnih slučajeva u divljih i domaćih životinja te je broj pozitivnih slučajeva porastao na 650 do 800 godišnje.

Od domaćih životinja najveći broj oboljelih u našoj zemlji čine mačke i psi zbog izravne izloženosti kontaktu s lisicama (ulazak lisica u dvorišta, lov, parkovi, dnevna migracija) te nepoštivanja, od strane vlasnika, zakonskih odredbi o preventivnom cijepljenju ljubimaca (pasa).

S obzirom na činjenicu da je bjesnoća endemska bolest u Hrvatskoj te izrazito nepovoljnu epidemiološku sliku bolesti i veliki broj potvrđenih slučajeva u domaćih i divljih životinja, u svrhu sprječavanja širenje bjesnoće i zaštite zdravlja ljudi i životinja, sukladno Zakonu o veterinarstvu („Narodne novine“, broj 41/07 i 55/11) te odredbama iz Pravilnika o mjerama za suzbijanje i iskorjenjivanje bjesnoće kod životinja (NN 32/00), ministar poljoprivrede Naredbom o mjerama zaštite životinja od zaraznih i nametničkih bolesti i njihovom financiranju u 2013. godini („Narodne novine“, broj 3/13) propisuje obvezno cijepljenje svih pasa starijih od tri mjeseca na području zemlje jednom godišnje.

Ministarstvo poljoprivrede - Uprava veterinarstva započela je 2011. godine provedbu oralne vakcinacije lisica kao jedinu mjeru kojom se dokazano učinkovito i pouzdano može iskorijeniti bjesnoća u divljih životinja (rezervoar bolesti). Predmetnom mjerom provodi se cijepljenje populacije lisica dva puta godišnje na području cijele zemlje, a rezultat iste očituje se u iskorjenjivanju bolesti nakon prosječno pet do sedam godina uzastopne provedbe cijepljenja. U prilog navedenom ide i činjenica da je u dvije godine provedbe ovoga programa broj potvrđenih slučajeva bjesnoće u divljih i domaćih životinja smanjen za preko 50% (podatci dostupni na www.veterinarstvo.hr). Cilj oralne vakcinacije je iskorjenjivanje bjesnoće u Hrvatskoj i postizanje statusa zemlje slobodne od te bolesti. Postizanjem statusa zemlje slobodne od bjesnoće ostvariti će se svi veterinarsko-zdravstveni uvjeti potrebni za korigiranje mjera kontrole bjesnoće u populaciji domaćih životinja, odnosno mjera kontrole bolesti cijepljenjem pasa modificirati će se sukladno epidemiološkoj situaciji.

S poštovanjem,

POMOĆNIK MINISTRA I
RAVNAJELICA UPRAVE

dr. sc. Mirjana Matausić Pisl



Ivana Raptavi

Šalje: Tatjana.Braskic - Jadranka d.d. [tatjana.braskic@jadranka.t-com.hr]
Poslano: 7. siječanj 2013 14:28
Prima: DG_OFFICE.MPS.HR; Ivana.Raptavi
Kopija: predsjednik@vjeta.hr
Predmet: Cjepljenje pasa protiv bjesnoće

Prívici: Defensor 3 Veterinary Information from Drugs.com.html; Nobivac Rabies - Product Data Sheet.htm; PH_Merial_com Pet Owners Cats Product Information.asp.mht



Defensor 3 Nobivac Rabies -PH_Merial_com
terinary Informal Product Data ...et Owners Cat.

Poštovani,

Obraćam Vam se sa molbom da mi obrazložite razloge radi kojih se u Hrvatskoj psi po Zakonu moraju cijepiti svake godine, dok u većini EU država to je obavezno svakih 2-3 godine. U prilogu vam šaljem linkove za 3 vrste cjepliva protiv bjesnoće koje je odobrilo vaše Ministarstvo (Popis veterinarsko medicinskih proizvoda iz 2012.) i gdje samo za Rabisin (br.53) piše da se ponavlja svake godine, dok kod Nobivac Rabies (br.150) te Defensor 3 (br.200) jasno piše da se cjepljenje ponavlja svakih 3 godine!!!

Možda mislite da to i nije neki problem ali je to problem koji se tiče velikog broja domaćinstva u HR. Nemam točne podatke, ali pretpostavimo da na cca 4,0 milijuna stanovnika imamo cca 1,3 milijuna kućanstava i da 30% njih ima po jednog psa, to je 400.000 psa godišnje po 130 kn, 52,0 milijuna kuna godišnje troška, odnosno na tri godine se potroši 156,0 milijuna kuna umjesto 52,0 koliko bi bilo realno.

Izgleda da su tu propisi doneseni radi obogaćivanja veterinara, a ne radi zaštite životinja i ljudi. A da ne spominjemo zdravlje životinja koje je ugroženo prečestim i nepotrebnim cjepljenjem.

Molim hitan odgovor o tome dali mislite nešto poduzeti da se to ispravi, o istom će obavijestiti i medije.

Lijep pozdrav,

Tatjana Braškić, Mali Lošinj

Your message is ready to be sent with the following file or link attachments:

Defensor 3 Veterinary Information from Drugs.com
PH_Merial_com Pet Owners Cats Product Informat

Note: To protect against computer viruses, e-mail receiving certain types of file attachments. Choose how attachments are handled.

REPUBLIKA HRVATSKA
525 – Ministarstvo poljoprivrede

Zagreb, ul. grada Vukovara 78

Primljeno	8.1.2013.	
Klasifikacijska oznaka	Ustrojstvena jedinica	
053-01/13-01/14	10	
Unudžbeni broj	Pril.	Vrij.
15-13-1	0	0,00

